

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

จากการศึกษาสภาพปัญหาและการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ตลอดจนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของศูนย์บริการรถยนต์ ในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 24 แห่ง ได้บทสรุปของการวิจัย ดังต่อไปนี้

5.1.1 การจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของศูนย์บริการรถยนต์

5.1.1.1 การจัดการสิ่งแวดล้อมของศูนย์บริการรถยนต์

ศูนย์บริการรถยนต์มีระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการควบคุมมลพิษทางอากาศ ด้านการจัดการน้ำเสีย ด้านการจัดการมูลฝอย ด้านการจัดการของเสียอันตราย ด้านการควบคุมมลภาวะทางเสียง ด้านการควบคุมความร้อน และด้านการควบคุมการสั่นสะเทือน โดยคิดเป็นร้อยละ 79.2 83.3 70.8 83.3 95.8 70.8 และ 100 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมรวมในทุกกิจกรรมอยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมา มีการจัดการสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 29.2 และมีการจัดการสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับที่ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 12.5

5.1.1.2 การจัดการความปลอดภัยของศูนย์บริการรถยนต์

ศูนย์บริการรถยนต์มีระดับการจัดการความปลอดภัยในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อม ด้านการวางเครื่องจักรและลักษณะอาคารซ่อม ด้านการควบคุม จัดการความปลอดภัยในการทำงาน และด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน โดยคิดเป็นร้อยละ 70.8 83.3 66.7 และ 66.7 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระดับการจัดการความปลอดภัยรวมทุกกิจกรรม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมา มีการจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีการจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับที่ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 12.5

5.1.2 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านองค์กรและปัจจัยด้านบุคลากรที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของศูนย์บริการรถยนต์

ผลการวิจัย พบว่า รายได้และจำนวนบุคลากร มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยทั้งสองปัจจัยมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ระดับปานกลาง ในส่วนของการจัดการความปลอดภัย พบว่า เครื่องบริษัท ประเภท จำนวนบุคลากร และประสิทธิภาพการผ่านการอบรมการจัดการความปลอดภัยของเจ้าของกิจการหรือผู้จัดการ มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยที่ระดับปานกลาง ยกเว้นปัจจัยด้านบริษัท ที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยที่ระดับมาก

5.1.3 สภาพปัญหาและอุปสรรค การจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของศูนย์บริการรถยนต์

ผลจากการวิจัย พบว่า พนักงานเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดสภาพปัญหาและอุปสรรคด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและการจัดการความปลอดภัย

5.2 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.2.1 ข้อเสนอแนะ

5.2.1.1 การศึกษาครั้งนี้ พบว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของศูนย์บริการรถยนต์ส่วนใหญ่ ในประเด็นของ การควบคุมมลพิษทางอากาศ การจัดการน้ำเสีย การจัดการมูลฝอย การจัดการของเสียอันตราย การควบคุมมลภาวะทางเสียง การควบคุมความร้อนของสถานประกอบการ การควบคุมการสั่นสะเทือนและประเด็นของ สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อม การจัดวางลักษณะและองค์ประกอบของเครื่องจักรและอาคารซ่อม การควบคุมและการจัดการอุบัติเหตุและความปลอดภัยในการทำงาน สุขอนามัยและความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน โดยรวมแล้วยังอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น อุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานสาธารณสุข และเทศบาลนครหาดใหญ่ จึงควรมีมาตรการในการติดตามตรวจสอบให้ความรู้และคำแนะนำด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกและความกระตือรือร้นแก่ผู้ประกอบการในการดำเนินการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของศูนย์บริการรถยนต์ต่อไป

5.2.1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรักษาความสำคัญในการศึกษาวิจัยในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในศูนย์บริการรถยนต์มากขึ้น เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางประกอบการจัดทำมาตรการหรือกฎหมายบังคับใช้ควบคุมการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยให้มีความเฉพาะกับการประกอบกิจการในศูนย์บริการรถยนต์ เพื่อให้ศูนย์บริการรถยนต์ทั้งหมดสามารถถือปฏิบัติภายใต้มาตรฐานเดียวกัน

5.2.1.3 ศูนย์บริการรถยนต์ควรเพิ่มมาตรการในการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โดยการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยให้กับพนักงาน ในเชิงด้านวิศวกรรมยานยนต์ การปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย (Safe Act) และในด้านของการจัดการซึ่งจะครอบคลุมถึง การอบรมให้ความรู้ การสื่อสารภายในองค์กร การติดตามตรวจสอบ การสร้างวัฒนธรรมด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย เช่น การจัดทำระบบมาตรฐาน 5ส. การสร้างมาตรการร่วมกันภายในองค์กร และการสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย เป็นต้น

5.2.2 ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในศูนย์บริการรถยนต์ครั้งต่อไป นำมีการศึกษาในประเด็น ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาประเด็นด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยโดยมีเป้าหมายที่อยู่อิสระ ที่ไม่ได้สังกัดเครือข่ายบริษัทรถยนต์ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการควบคุมและแก้ไขปัญหาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยได้ต่อไป

2) ควรทำการศึกษาเชิงลึกเพิ่มเติมประเด็นที่ได้มีการศึกษาแล้วในการวิจัยครั้งนี้ ยกตัวอย่างเช่น ประเด็นด้านการจัดการมูลฝอย การจัดการของเสียอันตราย เช่น การจัดการน้ำมันเครื่องรถยนต์ที่ผ่านการใช้งานแล้วว่าได้นำไปกำจัดอย่างไรบ้าง การจัดการน้ำเสีย การจัดการมลพิษทางอากาศในโรงงานที่มีกิจกรรมการปะ ผู่ เคาะ พ่นสี รถยนต์ ซึ่งประเด็นปัญหาที่ได้กล่าวถึงนี้ จะมีประโยชน์ต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ทำให้สามารถมองภาพของการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของศูนย์บริการรถยนต์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3) ในการศึกษารายครั้งต่อไป ควรมีการเพิ่มประเด็นของการตรวจวัดหรือทดสอบในเชิงวิทยาศาสตร์ เข้าไปในงานวิจัยด้วย เช่น มีการตรวจวัดค่าความเข้มของแสงในห้องปฏิบัติงาน การวัดค่าความดังของเสียงที่เกิดจากกิจกรรมซ่อมแซม การวัดแรงดันไฟฟ้าภายในโรงซ่อม การวัดคุณภาพทางอากาศและคุณภาพน้ำทิ้งที่มีการปล่อยออกจากสถานประกอบการ เป็นต้น เพื่อสามารถนำค่าตรวจวัดที่ได้ไปใช้เพื่อเพิ่มระดับความเชื่อมั่นสำหรับการวิจัย ว่าศูนย์บริการรถยนต์มีการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยเป็นไปตามเกณฑ์ที่กฎหมายได้กำหนดไว้หรือไม่